

Adalet Ve Tevazu

Emevi halifelerinin büyüğü Ömer b. Abdülaziz Hazretleri, devlet başkanlığı sırasında kul hakkı ve sosyal adalet hususunda çok titiz davranırdı. Gece çalışmalarında ayrı işlere tahsis ettiği iki kandili vardı. Bunlardan birini kendi özel işleriyle ilgili notları yazarken kullanır, öbürünü ise devlet ve millet işleriyle ilgili yazışmalarda kullanırdı. Halife, birden fazla gömleği olmayan, varlıksız biriydi.

Yakınlarından birisi Ömer b. Abdülaziz'e bir elma hediye göndermişti. O da elmayı biraz kokladıktan sonra sahibine geri gönderdi. Elmayı geri götüren görevliye şöyle dedi:

- Ona de ki, elma yerini bulmuştur.

Fakat görevli itiraz edecek oldu:

- Ey müminlerin başkanı! Rasulullah Aleyhisselâm hediye kabul ederdi. Bu elmayı gönderen de senin yakınlarındandır.

Halife cevap verdi:

- Evet ama Rasulullah s.a.v.'e verilen hediye idi. Bize gelince, bize verilen hediyeler rüşvet olur.

Valilerin maaşlarını çok bol verirdi. Sebebini şöyle açıkladı:

- Valiler para sıkıntısı çekmezler, bütün ihtiyaçları karşılanırsa, kendilerini halkın işlerine vakfederler.

Bir gece halifenin yanında bir misafiri vardı. Kandilin yakıtı tükenmişti. Misafir dedi ki:

- Hizmetçiyi uyandıralım da kandilin yağını koyuversin.

- Hayır, bırak onu uyusun. Ben ona iki ayrı işi yaptırmak istemem.

- Öyleyse ben kalkıp kandile yağ koyayım.

- Olmaz, misafire iş gördürmek yiğitlikten sayılmaz.

Kendisi kalktı, kandilin yağını koyup yerine döndü ve şöyle dedi:

- Ben kalkıp iş yaparken de Ömer'dim; gelip oturdum, yine aynı Ömer'im.

İki buçuk yıllık halifelik döneminde İslâm aleminde adaleti hakim kılmıştı. Büyük dedesi Hz. Ömer r.a. gibi adalet ve basiret sahibiydi. Henüz kırk yaşlarında iken onu çekemeyenler tarafından bin dinar altın para karşılığında hizmetçisi eliyle zehirlenmişti. Hizmetçisi suçunu itiraf ettiğinde, Ömer b. Abdülaziz, paraları adamdan alarak devlet hazinesine koymuş, kendisini serbest bırakmış, öldürülmekten kurtulması için de kaçmasını söylemişti.